

בש"פ 4677/18 - מדינת ישראל נגד טלאב אבו עמרה

בבית המשפט העליון

בש"פ 4677/18

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: טלאב אבו עמרה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק מ"ת 18191-04-18 שניתנה ביום 14.6.2018 על ידי כבוד השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: ב' בתמוז התשע"ח (15.6.2019)

בשם המבקשת: עו"ד מורן פולמן
בשם המשיב: עו"ד טלי גוטליב

החלטה

1. העובדות הצריכות לעניינו פורטו בהרחבה בהחלטתו של השופט י' אלרון בבש"פ 3983/18 מיום 21.5.2018. בהחלטתו, קיבל השופט אלרון את ערר המדינה על החלטת בית המשפט קמא והורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. דומה כי טרם יבש הדיו על החלטה זו, וכבר הוגשה בקשה לעיון חוזר אשר לסופו של יום נתקבלה על ידי בית משפט קמא בהחלטתו מיום 14.6.18, מושא הערר שבפנינו.

2. אומר בקצרה, כי מהחלטת השופט אלרון עולה כי בית משפט זה סבר כי קיימות עילות מעצר. ואכן, על פניו קיימת עילת מעצר של מסוכנות. בהקשר זה אציין כי נסיבות המעשה מתמיהות וחמורות, וקשה לעמוד בשלב זה על שורש הדברים ועל קנקנו של המשיב, והדברים לא נסתרו מעיני שירות המבחן, כפי שעולה מהתסקירים בעניינו של המשיב.

לכך יש להוסיף חשש לשיבוש הליכי משפט, חשש שהוא אינהרנטי בכל תיק, אך במקרה דנן, החשש מתגבר לנוכח העובדה שיומיים לאחר המקרה המשיב חזר למקום המעשה וחיפש את המתלונן.

לבסוף, ולא אחרון בחשיבותו, הפסיקה הכירה בכך שגם השפעה על מצב נפשי של מתלונן יכולה להילקח בחשבון במסגרת שיקולי בית המשפט (הגם שלא מדובר בעילה סטוטורית או עצמאית, העומדת בפני עצמה).

3. בנסיבות אלה אני סבור כי הבקשה לעיון חוזר הקדימה את זמנה וראוי היה לבית משפט קמא לבחון את המכלול תחת "צילה" של החלטתו של השופט אלרון ולא כך נעשה.

4. אשר על כן, אני מקבל את הערר ומורה על המשך מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, ברוח החלטתו של השופט אלרון.

לפני סיום, לא אסגור דלת בפני המשיב. כידוע, גם חלוף הזמן עשוי להוות שינוי נסיבות, ומבלי לקבוע מסמרות, לחלוף הזמן יכולה להיות נפקות בענייננו בכל מישורי העילות שנזכרו לעיל.

ניתנה היום, ב' בתמוז התשע"ח (15.6.2018), בנוכחות הצדדים.

שופט
